

παράδοξοι καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις φῶς ὀλίγον τῆς ἡμέρας, ἐν δ' ἡμέραις χειμεριναῖς ἐν κηρίον διαχέον πένθιμον λάμπιν.

Ἰδιαιτέραν παρῆγον αἰσθησιν τὰ νυκτερινὰ λεγόμενα μαθήματα τοῦ Λάνδερερ. Δύο ἐγίνοντο τοιαῦτα κατ' ἔτος, ἐν κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ ἐν κατὰ τὰς διακοπὰς τοῦ Πάσχα, εἰς αὐτὰ δὲ συνήγετο ἡ πόλις δύναμαι εἰπεῖν πᾶσα. Οἱ διάδρομοι τοῦ Πανεπιστημίου, ἡ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν αὐλή, ἡ ὁδὸς ἔξω ἦσαν πλήρεις κόσμου. Ἡμεῖς οἱ εἰνούμενοι εἴχομεν ἐνωρίς τὴν εἴσοδον ἐξ ἄλλης θύρας καὶ πολὺ πρὸ τῆς ὥρας τοῦ μαθήματος ἡ αἴθουσα ἐπληροῦτο καὶ οἱ ἐξώθεν ὄντες ἀνέμενον μεθ' ὑπομονῆς τὰ ἐν τῇ αὐλῇ πειράματα.

Σκοπὸς τῶν νυκτερινῶν αὐτῶν μαθημάτων ἦτο ἡ ἐκτέλεσις τῶν πειραμάτων ἐκείνων ὅσα δὲν ἠδύναντο νὰ γείνωσιν ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἡμέρας, ὡς τὰ τῆς καύσεως ἐν τῷ ὀξυγόμφ, τὰ τῆς ἐνώσεως τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀντιμονίου μετὰ τοῦ χλωρίου καὶ οὕτω καθέξης. Ἀλλὰ πλὴν τούτων τῶν ἐπιστημονικῶν πειραμάτων προσέθετεν ὁ Λάνδερερ χάριν τῶν πολλῶν καὶ ἄλλα θεαματικώτερα.

Οὕτως ἐν τῇ αὐλῇ ἐκαίοντο βεγγαλικοὶ καὶ ῥωμαϊκοὶ πυρσοί, ὡς τοὺς ἀπεκάλει, πύραυλοι ἀνεπετῶντο εἰς τὸν ἀέρα καὶ ποτε ἐν αὐτῇ τῇ αἰθούσῃ ἐγένετο τὸ πείραμα τοῦ ὑγροῦ πυρός.

Ὁ μακαρίτης Λάνδερερ εἶχεν ἐφεύρει ἐνωσιν τινά, περὶ ἧς διετείνεται ὅτι ἐκαίεν καὶ ὑπὸ τὸ πῦρ καὶ ἐβάπτισεν αὐτὴν τὸ ὑγρὸν πῦρ τῶν Βυζαντινῶν. Ἡ συγκίνησις ἦτο μεγάλη καὶ ὡς εἰκὸς πολλοὶ ἔσπευσαν νὰ ἴδωσιν ἐν τῷ νυκτερινῷ μαθήματι τὴν νέαν ἐφεύρεσιν. Παρῆν δὲ καὶ ὁ τότε ἐπίσκοπος Ὑδρας Νεόφυτος, συνοδικὸς τυγχάνων ἐν Ἀθήναις. Σβύνονται τὰ ἐν τῇ αἰθούσῃ φῶτα, λαμβάνει ὁ Λάνδερερ τὸν πυρσὸν τοῦ ὑγροῦ πυρός ἀνὰ χεῖρας, καὶ νέος Καλλιτικός, τὸν ἐμβαπτίζει εἰς τὸ ὕδωρ, ἀναφωνῶν. «Τετέλεσται. Οἱ Τοῦρκοι κατεστράφησαν, πανιερώτατε».

Καὶ τοῦτο μὲν δὲν ἐγένετο, ἀλλ' ἐξ ἀβλεψίας τοῦ παρασκευαστοῦ ἀνεφλέχθη διὰ μιᾶς ὅλη ἡ σκευασία, ὁ ἀγαθὸς ἐπίσκοπος παρ' ὀλίγον κατεκαίετο καὶ τὰ ἴχνη τοῦ ἐπιγενομένου λάθους ἀκόμη καὶ νῦν ἐπιφαίνονται ἐν τῇ ὀροφῇ τοῦ ἀμφιθεάτρου τῆς φυσικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

**

Ἐπῆλθεν ἡ ἐξώσις τοῦ Ὁθωνος. Ὁ Λάνδερερ πολὺ κατεβλήθη ἐκ τούτου. Ἀλλὰ πιστὸς τοῦ καθήκοντος τηρητής, παρέμεινε μὲν ἐνταῦθα ἀλλὰ τετρωμένος τὴν καρδίαν. Ἐν τῇ πολυκυμάντῳ δὲ τότε προσωρινῇ καταστάσει κατῴκει ἐν τῷ Βασιλικῷ φαρμακείῳ, οὗ ἦτο διευθυντής ὅπως ἐπιβλέπη διαρκῶς καὶ φυλάττη. Τὸ βασιλικὸν

φαρμακεῖον ἦτο ὅπου νῦν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ κατὰ τοὺς δεινούς τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1863 ἐμφυλίους σπαραγμούς προσεβλήθη ὑπὸ τῶν ἀλληλομαχομένων. Ἐκεῖνος ἐκλείσει τὰς θύρας καὶ συναγαγὼν τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ἠτοιμάσθη πρὸς ἄμυναν. Οὐδὲν ὅμως ἐγένετο.

Ὅτε ἀργότερον ἐν τῷ φαρμακείῳ τὸν ἠρώτων πῶς θὰ ἀπέκρουε τὴν προσβολὴν μὴ ἔχων ὄπλα, μηδὲ πυρίτιδα, μοὶ ἐπέδειξεν ἄνω τῆς λιτῆς κλίνης τοῦ δύο πυρσούς. Ἦσαν οἱ πυρσοὶ τοῦ ὑγροῦ πυρός καὶ δι' αὐτοῦ διετείνεται ὅτι θὰ κατετρόπωνε τοὺς ἐπιδρομείς.

**

Ποσάκις ἔκτοτε, νέας τάξεις πραγμάτων ἐγκαθιδρυθείσης, μοὶ ἐπανελάμβανεν ὅτε προσεβλήλετο ὑπὸ τῶν πόνων τῆς ἀσθενείας, ὑφ' ἧς ἐνόμιζεν ὅτι πάσχει: «Ἄ! κοῦ ἐκείνοι οἱ καιροὶ! ἀφ' οὗτου ἔφυγεν ὁ Ὁθων ἠσθένησα καὶ πάσχω».

**

Δὲν γνωρίζω ἂν ἐπασχεν ἡ ὄχι. Πάντες οἱ περὶ αὐτὸν ἐνόμιζον ὅτι ὄχι· βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι διηγεῖτο πάντοτε τὴν ἀρχὴν τῆς ἀσθενείας τοῦ προελθούσαν ἐξ εἰσπνοῆς ἀτμῶν ὑδροκυανικοῦ ὀξέος, ὅτε διδάσκων τὴν δηλητηριώδη αὐτοῦ ἐνέργειαν ἐπεδείκνυεν αὐτὴν ἐπὶ μικροῦ κυνός, ὃν ἐπειράθη νὰ σώσῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου.

Παρῆλθον ἔκτοτε εἴκοσι ἔτη καὶ ὁ Λάνδερερ ἀπέθανεν ἐκ θανάτου ἀκαριαίου καὶ ἡσύχου, ὅπως ἐναντίου πρὸς τὴν ἀνήσυχον αὐτοῦ ζωὴν.

■

ΠΟΣΟΝ ΣΤΟΙΧΙΖΕΙ ΕΝ ΦΙΛΗΜΑ.

Πόσον παράδοξοι καὶ ιδιότροποι ἰδέαι ἐπέρχονται ἐνίοτε ἐνεκα τῆς ἀργίας εἰς τοὺς διατρίβοντας εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Εὐρώπης, δεῖκνυει τὸ ἐξῆς συμβάν ἐσχάτως ἐν Καρλσβάδη. Ἐν τινι τραπέζῃ οἰκείων καὶ φίλων ὁ κόμης Σ. ἐκάθητο ἀπέναντι τῆς βαρωνίδος φόν Β, τῆς θελκτικωτέρας ἴσως ξανθῆς ὅσαι ἐπάτησάν ποτε εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Καρλσβάδης. Ὁ διάλογος, ὡς εἰκός, ἦτο φαιδρὸς καὶ ἥρεμος, καὶ ὁ λόγος ἐφέρετο ἐπὶ διαφορῶν πραγμάτων, φυσικῶς καὶ πλήρης εὐφυολογιῶν. Αἴφνης ὁ λόγος ἤλθε καὶ εἰς τὸ ἐν Βιέννη κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα διοργανωθὲν παζάριον πρὸς φιλανθρωπικούς σκοπούς, καθ' ὃ κυρία τις ἐπώλησε τὸ περιστάθιον τρίχαπτόν της κατὰ ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου, καὶ ἐπομένως ὁ λόγος κατόπιν ἐστράφη περὶ τὴν ἐρώτησιν, πόσον στοιχίζει ἐν φίλημα. «Ἐκατὸν λουδοβίκεια, ἀπήνητησεν ὁ κύριος φόν Δ. διορθῶν τὸν μύστακά του. «—Ἄ μπά! ἑκατὸν λουδοβίκεια! . . Ἐγὼ δίδω

κατὰ τὴν περίστασιν καὶ πεντακόσια, εἶπε ὁ βαρῶνος Β. «— Ἐγώ, ἀπήντησεν ἔνθους ζωγράφος τις παρακαθήμενος, δι' ἐν φίλημα ἐκείνης τὴν ὁποῖαν λατρεύω δίδω τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. «— Τί γνώμην ἔχετε σεῖς, κυρία μου, ἠρώτησεν ἕταρος τὴν βαρωνίδα φόν Β. . . Ἡ ὠραία ξανθὴ ἔσεισε μικρὸν τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπήντησε πονήρως: «— Δὲν μοῦ φαίνονται πολλὰ ἐκατὸν λουδοβίκεια δι' ἐν φίλημα. «— Τότε λοιπὸν, ἀναφωνεῖ ὁ κόμης Σ. ταχέως ἔγερθεῖς, μοι δίδετε ἐν φίλημα ἀντὶ χιλίων λουδοβικέων; «— Εὐχαρίστως, ἀπήντησεν ἡ βαρωνίς, ἂν πρόκηται τὰ χρήματα νὰ δοθῶσιν πρὸς φιλανθρωπικὸν σκοπὸν· εἶτα δὲ σκεφθεῖσα ἐπὶ μικρὸν χρόνον ἔκλινε τὴν χαρίεσσαν αὐτῆς κεφαλὴν μειδιῶσα πρὸς τὸν κόμητα, μετὰ ἐπιφθόνου δὲ βλέμματος καὶ παλμῶν καρδίας εἶδον οἱ λοιποὶ κύριοι τὸν εὐτυχῆ βαρῶνον ἀσπαζόμενον τὰ εὐγενῆ καὶ χαριτόδωρα χεῖλην.

Ἡ τιμὴ τοῦ φιλήματος μετὰ τινος ὥρας μετεβιάσθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῶν λουτρῶν διὰ πτωχοῦς ἀσθενεῖς ἔχοντας ἀνάγκην περιθάλψεως.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἄρθρον τι τῆς μεταξὺ Κίνας καὶ Γαλλίας συνθήκης, ἣτις υπεβλήθη εἰς τὴν κύρωσιν τῶν Γαλλικῶν Βουλῶν, ἀναφέρει ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει ἡ Κίνα ἀποφασίσθη τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμων δέον νὰ ἀποταθῆ εἰς τὴν γαλλικὴν βιομηχανίαν κτλ. Πρὸ πέντε ἢ ἕξ ἔτων εὐδεῖς πολιτικὸς τῆς αὐλῆς τοῦ Πεκίνου ἤθελε τολμήσει νὰ εἰσαγάγῃ ἐν ἐπισήμῳ ἔγγραφῷ τὸν λόγον μόνον σιδηροδρομοῦ, ἢ νὰ ὁμιλήσῃ περὶ αὐτοῦ ὡς περὶ νεωτερισμοῦ δυνατοῦ ἐν Κίνα, ἀκόμη δ' ὀλιγώτερον ὡς περὶ πιθανοῦ ἔγχευματος. Ἡ συντηρικότης καὶ αἱ βελτιωτικαὶ προλήψεις αἱ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Κινέζων ἐδρεύουσαι ἤθελον ἐξεγερθῆ ἔναντιον τοῦ σχεδίου αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἤθελε θεωρηθῆ βέβηλον καὶ ἱερόσυλον, ἀρῶν δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῆ ἢ διὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀγρῶν πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἀνηκόντων εἰς τὰς αὐτὰς οἰκογενείας, διὰ τῆς παραβιάσεως τῶν τάφων ἔνθα ἀναπαύονται οἱ πρόγονοι, διὰ τῆς διατρήσεως τῶν βουνῶν ἔνθα καταφεύγουσι τὰ προστατευτικὰ πνεύματα τῶν διαφόρων ἐποχῶν. Πρὸ δέκα μόλις ἔτων ἀγγλικὴ τις ἐταιρία ἐγκαθιδρύσασα ἐξέπληξε μικρὸν σιδηροδρόμον μεταξὺ Σαγκάης καὶ Βουσοῦγκ ὑπερβέσθη νὰ τὸν ἐγκαταλίπη ὑπὸ τῆς σινηκῆς Κυβερνήσεως, ἣτις κατέστρεψε, τὴν γραμμὴν καὶ μετέφερε τὸ ὑλικὸν εἰς Φορμύζαν. Ἐν συνόλῳ, ἡ ἀποκτικτικὴ σινηκῶν σιδηροδρόμων ἐλογίζετο μέχρι τοῦδε δυνατὴ εἰς τὰς ἑλληνικὰς καλένδρας. Ἄλλ' ἰδοῦ ὅτι τὸ μικρὸν ἄρθρον τῆς συνθήκης, τὸ ἀνωτέρω μνημονευθέν, ὑποδηλοῖ ὅτι ὁ Κινέζος πρωθυπουργὸς Λι-Χον-τσάν, εἰς ὃν ὀφείλεται ἡ σύνταξις τῆς συνθήκης, ἔχει σκοπὸν νὰ συνδέσῃ τὸ ὄνομα του πρὸς τὸ μέγα σχέδιον τῆς κατασκευῆς σιδηροδρόμων ἐν

τῷ οὐρανίῳ Κράτει, καὶ ἀναμένει μόνον πρὸς τοῦτο τὴν ἐνηλικιότητα τοῦ νέου αὐτοκράτορος.

Αἱ ἑφημερίδες ἀναφέρουσιν ὅτι ἐν Πεκίῳ προκαλεῖ ἀπό τινος μεγάλῃ αἰσθησιν τεράστιον παιδίον, οὐτινος ἡ χεὶρ εἶνε ἀληθῆς κάτοπτρον ἀντανακλῶν τὰ ἀντικείμενα ἀπὸ ὑπερμεγέθων ἀποστάσεων. Τὸ παιδίον εἶνε δωδεκαετὴς καὶ κατάγεται ἐξ ὀρεινῶν μερῶν, μετενεχθὲν δὲ εἰς Πεκίνον, παρουσιάσθη πρὸς τὸν πρίγκιπα Χούν, τὸν πατέρα τοῦ αυτοκράτορος. Καθημερινῶς ἐν τῷ παλατίῳ ὑποβάλλεται εἰς δοκιμασίαν τὸ ἐκπληκτικὸν αὐτοῦ χάρισμα. Ἡμέραν τινὰ ἠρώτων τὸ παιδίον τί συνέβαινε ἐν Ἀννάμ. Τὸ παιδίον ἐρωτᾷ τὴν χεῖρά του καὶ ἀποκρίνεται: «Βλέπω ὅτι συγκρούονται, καὶ ὅτι νικᾷ ὁ αυτοκρατορικὸς δράκων— ἡ τρίχρως σημαία ἔπεσε κατὰ γῆς». Μετὰ τρεῖς ἡμέρας τηλεγράφημα ἀνήγγειλεν ὅτι οἱ Κινέζοι εἶχον καταγάγει μεγάλῃν νίκην ἐν Τογκίνῳ. Τὸ παιδίον, λέγουσιν, οὐδέποτε ἀπατάται, ὅταν τῷ ὑποβάλλωσιν ἐρωτήσεις περὶ τοῦ σχήματος καὶ τοῦ χρώματος κεκρυμμένου ἀντικειμένου, ἀλλ' ἐνίοτε ἀδυνατεῖ νὰ εἴπῃ ὅποιον εἶνε τὸ ἀντικείμενον. Ὁ πρίγκιψ Χούν μερικὰ ἴδιον περὶ τοῦ παιδίου, καὶ, καθ' ὅσον πρακτικὸς ἄνθρωπος, κατέχω ἐκτάσεις ἐν αἷς λέγεται ὅτι περιέχονται γαίανθρακες, προτίθεται νὰ μεταχειρισθῆ τὸ παιδίον εἰς τὴν ἀνακάλυψιν μεταλλείων. Κατὰ τὴν πρώτην μετ' αὐτοῦ συνέντευξιν, θέλων νὰ βεβαιωθῆ περὶ τῆς ἰδιότητος τοῦ ἠρώτησεν αὐτὸ εἰς τί ἡσχολεῖτο κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἡ οἰκογένεια μηδενίῳ τινός, οὐτινος ἡ κατοικία ἀπέχετο μίαν λεύγαν ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων. Ὁ μικρὸς, ἰδὼν τὴν χεῖρά του, ἀπεκρίθη ἀδυστάκτως: «Τεῶναι μακαρόνια». Θεράπων ἀποσταλεῖς πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ρηθέντος ὑπὸ τοῦ παιδός, ἐπανήλθεν ἀναγγέλλων ὅτι ὄντως ἡ οἰκογένεια κατεγίνετο εἰς βραδίαν μακαρονίων.

Κλέπτης εἰσέρχεται εἰς δωμάτιον ὑπρέτου, εὐρισκομένου ἀκόμη εἰς τὴν κλίνην.

— Ἐὰν κουνηθῆς εἴσαι πεθαρμένος, τῷ λέγει.

— Διόλου! ἂν κουνηθῶ, ἀπαντᾷ ὁ ὑπρέτης, εἶνε ἀπόδειξις πῶς εἶμι ζωντανός.

Ἐξαίρετος οἰκονόμος.

Ὁ κ. Χ. . . προσεβλήθη ἐσχάτως ὑπὸ ἀποπληξιαῖς Παρευθῆς ἔδραμεν ὁ ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ ἰατρός, ὅστις ἀρχίζει νὰ κόπῃ μὲ τὸ ψαλίδιον δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὰ ἐνδύματα τοῦ ἐπιθανάτου.

— ὦ! ὦ τῇ ῥαφῇ, γιατρέ, ἀναφωνεῖ ἡ κ. Χ. ἰκετευτικῶς, ἔς τῇ ῥαφῇ, σὰς παρακαλῶ!

— Ἐὰν ποτὲ σοῦ ἐπέλεθν κατὰ νοῦν, εἶπε πατήρ πρὸς τὸν υἱὸν του, νὰ νυμφευθῆς χήραν, ἔκλεξε τοῦλάχιστον ἐκείνην, τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ κατεδικάσθη εἰς τὸν δι' ἀγχίνης θάνατον· τοῦτο μόνον τὸ ὄνειδος θὰ τὴν ἀναγκάσῃ νὰ μὴ κάμῃ δυσαρέστους παρκαλοῦς μεταξὺ σοῦ καὶ ἐκεῖνου.

— Δὲν εἰξεύρω καὶ ἐγὼ πῶς συμβαίνει, δεσποινίς· ὅταν ἔχω καταρροὴν δὲν εἰξεύρω τί λέγω, ἀπόβλακώνομαι.

— Τότε, κύριε, τὸ πάθημά σας ἔγεινε χρόνιον. . .